

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾

88 Kavminin büyüklük taslayan serkeş zorba koda-manları:

“- Yâ Şuayb, ya seni ve seninle beraber iman edenleri memleketimizden kesinlikle çıkaracağız, ya da gelenek-sel düzenimize döneceksin, bizim yaşadığımız hayatı benimseyeceksin” dediler. Şuayb:

“- İstemesek de mi, baskıyla, zorla bunları yaptıraca-sınız?” dedi.

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

89 “- Allah’ın bizi küfürden kurtarmasından sonra, tekrar sizin geleneksel düzeninize, hayat tarzınıza dö-nersek Allah adına yalan uydurduğumuzu kabullenmiş oluruz. Rabbimiz Allah’ın sünneti, düzeninin yasaları içinde, ira-desinin tecellisine uygun olması dışında, geri dönmemiz olacak şey değildir. Her şey, Rabbimizin ilmi, iradesi, planı içinde gerçekleşmektedir. Allah’a, sadece Allah’a dayanıp güvendik, işlerimizi ona havale ettik. Ey Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında adâletle, hak-kı ölçü alarak durumumuzu açıklığa kavuşturacak bir hüküm ver. Sen açık hükümle sonuca varanların en hayırlısısın” dedi.

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾

90 Kavminden kulluk sözleşmesindeki ortak taahhüt-lerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kodamanlar, halka:

“- Şuayb’e tâbi olursanız, o takdirde siz de zarara uğ-rarsınız” dediler.

فَاخَذَتْهُمْ الرِّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾

91 Derken, şiddetli bir gürleme halinde âni bir sarsıntı onların işini bitirdi. Sabahleyin yurtlarında yere çarpıla-rak çakılıp kalanlar oldular.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾

92 Şuayb’i yalanlayanlar sanki yurtlarında hiç yaşa-mamış, hiç güzel gün görmemiş gibiydiler. Şuayb’i ya-lanlayanlar, işte ziyana uğrayanlar, onlar oldular.

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ أَسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

93 Bu durumda, Şuayb onlardan uzaklaştı. Ve:

“- Ey kavmim, ben, Rabbimin bana vahyettiklerini size tebliğ ettim. Size öğüt verdim. Artık bundan son-ra, kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas eden inkârcı, küfre saplanmış bir kavme, nankör bir topluma nasıl acırım” dedi.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

★ **94** Biz hangi ülkeye özgürce sorumluluklarını yeri-ne getirmek üzere bir peygamber gönderdiysek, oranın halkını yalvarıp yakarsınlar diye mutlaka yoksulluk, şiddet, hastalık ve ekonomik darboğazlarla, mallarına ve kendilerine gelen zararlarla sıktık.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَآخَذْنَاَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

95 Sonra bu kötü, sıkıntılı, felâketli günlerin yerine dü-zenli bir devlet hayatı, iyilik bolluk, zenginlik ve refah getirdik. Nihayet çoğaldılar. Başlarına gelen felâketleri, Allah’ın cezalandırması ve imtihanı sayacakları yerde:

“- Atalarımız da böyle sıkıntılar ve sevinçli günler, eko-nomik darboğazlar ve refah günleri yaşamışlardı. Bun-lar tabiî olaylardır” diyerek ikazları hafife aldılar. Biz de onları, farkına varmadıkları bir anda, ansızın, hayal edemeyecekleri bir şekilde yakalayıp işlerini bitirdik.